Pregaria.cat

Entrada

Conversa fins a les cinc de la matinada

Els cendrers eren plens fins a dalt. Finestres ben obertes. Havia ja passat aquell punt de son que sembla impossible de superar, i en el que tot es va estirant vers la boira endormiscada. Ara, al contrari, els amics estaven ben animats. Un vent suau i agradable acariciava uns rostres expressius i profundament agafats per la conversa.

Parlaven de Déu. No és freqüent parlar seriosament de Déu a una hora tan tardana, sense dormir, i després d'una nit moguda, plena d'acudits, calories, i poc ambient cultural, per dir-ho suaument.

Parla Fredy. Sincerament quan estic a plena natura, sobretot a alta muntanya, tinc moltes vibracions de tota mena, puc arribar a cert grau de flipació personal... però de Déu, res de res. No entenc com dieu que el trobeu en indrets ecològics, de pura estètica, no ho entenc. Jo el que trobo és el que veig, oloro i toco... això sí, amb un cert èxtasi sensorial.

Parla la Mònica. A mi em passa el mateix, però quan miro cap a dins meu. Diuen, si vols trobar a Déu fes silenci, deixa que la respiració agafi un ritme dolç i en el fons de tot, està allí. Doncs, no. En el fons de tot, més silenci, i què vols que et digui, un buit, que no m'agrada.

Parla la Marta (de les que no fuma, i és militant contra el tabac).De veritat, des del meu punt de vista, a Déu el pots trobar a molts llocs. No diuen que està arreu? Jo, que hi crec, l'he trobat, o millor Ell m'ha trobat a mi, (què se jo!), quan no el cercava, i sempre a les persones, sobretot entre la gent pobre.

Ampliació:
Els primers deixebles de Jesús li atribuïen aquestes paraules: Has vist el teu germà? Has vist a Déu.

Mateu 25, 31-45.